

צמיאה נבטי

גליון 66

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 5.45	ירושלים: 6.56
תל-אביב: 6.00	תל-אביב: 6.57
חיפה: 6.57	חיפה: 6.57
ביתר עילית: 6.56	ביתר עילית: 6.56
ביתר עילית: 6.00	רבינו תם: 7.36

הזמנים האלה הינם לפי אופק ירושלים ת"ו
הג'ץ החמה: 6.34
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.53
סוף זמן ק"ש להג"א: 9.28
סוף זמן תפילה למג"א: 10:04
סוף זמן תפילה להג"א: 10.28

פרשת נח תשע"ד - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת נח

אומר הזוהר בפרשת נח "שנו רבותינו, מה השיב הקב"ה לנח, כשיצא מן התיבה וראה כל העולם חרב והתחיל לבכות עליו, ואמר "רבונו של עולם, נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך?!... השיב הקב"ה רועה שוטה, כעת אמרת את זה? ולא בזמן שאמרת לי לשון רכה, כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, ואני הנני מביא את המבול... לשחת כל בשר וכו'... עשה לך תיבה עצי גופר, כל זה התעכבתי עימך ואמרת לי כדי שתבקש רחמים על העולם, ומאז ששמעת שאתה תנצל בתיבה לא נכנסה בלבך רעת העולם, ועשית תיבה וניצלת, וכעת שנאבד העולם, פתחת פיך לדבר לפני בקשות ותחנונים!?"

אחרי שנח יצא מן התיבה הוא ראה חורבן! הוא ראה מיליוני אנשים הרוגים פזורים על ההרים ועל הגבעות, הוא התחיל לבכות, הוא התחיל לבקש רחמים, אמר לו הקב"ה רעיא שטיא, רועה שוטה עכשיו בוכים? עכשיו בוכים? למה לא בכית מקודם? בשביל מה חיכית 120 שנה? כל מה שהודעת לי שיהיה מבול עוד 120 שנה, זה רק כדי שתצעק ותתחנן כל ה-120 שנה שתבטל הגזרה! ולא שתתחיל לעשות לי תיבה. נח היה ילד טוב. ה' אמר "אני מביא מבול לעולם" ונח אמר בסדר אני מסכים, גמרנו זה גזרה מה אפשר לעשות? ולכן יש אומרים על נח שצדיק היה בדורותיו, הוא היה צדיק רק בדורו אבל לא צדיק ביחס לצדיקים בדורות אחרים, ועל זה אומר הזוהר שאם משה רבינו היה בזמן המבול לא היה יורד מבול, אם אברהם היה בזמן המבול לא היה יורד מבול, משה היה צועק לה' ובוכה ומחזיר את כל העולם בתשובה, הוא היה עושה כאלה תפילות, שהיה מבטל את המבול, אצל משה לא היה דבר כזה שאי אפשר לבטל גזרה, משה ידע שעל ידי תפילה אפשר לבטל את כל הגזרות! משה ידע שאסור לוותר לה'.

הרבי אמר - לה' אסור לוותר! תצעק! תתחנן! תבקש גדולות ונוראות, תבקש פלאי פלאות, תבקש הכל! מי שמוותר לה'...שיוותר, אבל שידע - זה על חשבוננו האישי, אתה רוצה לוותר, בסדר לא מכריחים אף אחד להתפלל לבקש כל מה שהוא צריך, אבל למה לוותר? הרבי אמר שאסור לוותר בשביל מה לוותר? הרי יש לה' הכל! יש לו והוא נותן! ואפשר להוציא ממנו ולסחוט ממנו כל מה שצריך, למה שתוותר לו? מה, יחסר לו משהו? אל תדאג אם הוא יתן לך לא יחסר לו דבר, לא צריך לרחם עליו, אל תדאג, לא יהיה לו קשה לתת לך. אז אם הוא יתן לך הכל ולא יחסר לו דבר, למה שתוותר? רק מה קורה לנו, למה אנחנו מוותרים? כי אנחנו אנשים מגומסים, אנחנו אנשים עדינים, אנחנו רגילים שאסור לבקש יותר מדי, רגילים שאסור להטריח יותר מדי, הטבע הזה הרגילות הזאת צריך אותה כלפי בני אדם, צריך בכל הכוחות להתנהג בדרך ארץ, בעדינות כלפי בני אדם, אסור להטריח, אסור לבקש יותר מדי, אבל כלפי ה' יתברך כמה שתטריח יותר, כמה שתבקש יותר תזכה ליותר ניסים, ליותר ישועות.

מסופר על הסבא של הרבי, רבי נחמן מהורדענקער - הבעל שם טוב הציע לו שידוך את האחות של רבי יצחק טרוביצער שאל רבי נחמן מהורדענקער את הבעל שם טוב הקדוש מה יקרה אחרי החופה? אמר לו הבעל שם טוב ברוח הקודש יהיה לכם בן ואשתך צריכה להסתלק מן העולם, תשאל אותה אם היא מסכימה להתחתן על דעת זה, סיפרו לה את הסיפור והיא ענתה כן אני מסכימה על דעת זה. שנוולד הילד עמד רבי נחמן מאחורי הדלת ושמע את אשתו מתפללת ומתחננת לה' שיתן לה חודש אחד לחיות בשביל לראות את הילד, ואז אמר "אוי אוי הייתה עכשיו שעת רצון והיא יכלה לבקש כל החיים לראות את הילד, היא יכלה לבטל את הגזרה לגמרי".

אדם צריך להתרגל לבקש את הכל, לבקש על כל דבר שהוא צריך בחיים, אף פעם לא להתעסק בדברים קטנים, הרצון תמיד צריך להיות איך-סוף הבקשות צריכות להיות איך-סוף, דוד המלך גילה איזה סעיף שם בחוקים למעלה, הוא גילה איזה חוק שאפשר לבקש מה' מה שרוצים, יש חוק שמה למעלה שמי שבא ומתפלל ומבקש נותנים לו. תשתמש בחוק הזה! זה חוק אצל ה'! אל תשאל שאלות מדוע ולמה, יש חוק! תשתמש בחוק! מה אתה מפחד להשתמש בחוק הזה? כתוב בחוק הזה שאתה בן של ה', אתם בניו של ה'! ואם תגידו איזה בניו אנחנו, איזה ילדים אנחנו, לא מגיע לנו, אנחנו שוברים לו לאבא את הכל בבית, הופכים לו את הבית, הורסים את הכל, אז תדעו שכתוב עוד סעיף בחוק הזה - והוא "בני אתה אני היום ילידיתך" (תהילים ב), דוד גילה עוד סעיף נסתר שכל אחד נקרא בן של ה' וכל אחד נולד ברגע זה, תדע לך היום נולדת - מי זוכר מה שהיה אתמול, מי זוכר מה שהיה לפני רגע, אדם חושב פשעתי חטאתי ה' לא מסתכל עלי, הוא לא יקבל את התפילות שלי וה' אומר לו - תשאל תבקש את כל העולם "שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזקתך אפסי ארץ" (תהילים ב ח), ולכן אומר הרבי צריך לבוא להתפלל ולבקש ולצעוק ולא לעזוב את ה'.

אם אדם יתפלל לה', יבטח בה' אז הוא יראה כאלה ניסים וכאלה נפלאות שאי אפשר בכלל לתאר אותם, וזה שכתוב "בְּךָ בָטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתִּפְלְטֵמוּ... אֵלֶיךָ זָעַקוּ וַנִּמְלֵטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ" (תהילים כב, ה'ו), צריך להתחיל לבקש פלאי פלאות, לבקש מה' להיות כמו האבות הקדושים, פלאי פלאות זה לזכות להיות כמו האבות הקדושים לכן צריך לא לוותר לה', לבקש להיות כמו אברהם יצחק ויעקב, כמו דוד המלך, כמו כל הצדיקים הגדולים.

בדרך כלל האדם רחוק מתפילה בכוונה ולכן הוא לא מקבל את מה שהוא רוצה, ואז בא היצר הרע ואומר לו, הנה תראה התפללת ולא קיבלת! אדם צריך לעשות את החשבון נפש למה לא קיבלת? כי לא התפללתי בכוונה. אבל היצר הרע מטשטש לו את האשמה ורוצה שאדם יתלה את האשמה בה' יתברך - כמו שכתוב "אוולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף ליבו" (משלי יט, ג) - האוולת שבבן אדם, החוסר אמונה שבו זה מסלף לו את הדרך! זה מעכב לו את הישועה, אם אדם היה בוחן את עצמו היה רואה שכל מה שהוא לא קיבל כי הוא לא התפלל בכוונה ובמסירות נפש.

באמת צריכים מסירות נפש עד שנכנסים לעבודת התפילה, צריכים פשוט מסירות נפש להתנתק מהמחשבות. אדם כל היום חושב על כסף, על הבית על הילדים, על מה שהוא יעשה עוד שעה, לאן הוא ילך? המח שלו עובד מיליון מחשבות בדקה, איך מתנתקים מהמיליון מחשבות האלה - לזה צריכים מסירות נפש על קידוש ה', בשעת התפילה צריכים להסכים למות, באותו הרגע של התפילה צריכים לדעת שה' מנהל את העולם, הוא מלך העולם, הוא עושה הכל! תן לו לנהל את העולם אל תעזור לו, אדם עם המחשבות שלו רוצה לעזור לקב"ה לנהל את העולם, אתה רק תתפלל בכוונה מילה מילה אות תשב בשקט תן לו לנהל את העולם.

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם

זכני שתהיה

תפילתי

בתכלית

השלמות,

זכה וצחה

ונכונה ושגורה

בפי, באופן

שתשמע

ותקבל את

תפלותינו

ותחנונתנו

ובקשותינו.

ונזכה למשול

בתפלותינו

שיפעלו כל מה

שנרצה, אפילו

לשנות את

הטבע, ותמלא

כל משאלות

לבנו לטובה

ברחמים.

חדש!

הדיסק הנפלא - חדש מלא ישן

כמו כן ניתן להשיג את סדרת התפילות

"תפילה לעני" לחגי השנה

וכן לקט תפילות ובקשות בכריכה עבה ודקה

וכן דיסקים לשמיעה ולצפייה בטל. 02-9666754

הקן להפצת תורת ברסלב

דוא"ל: toratbreslev@gmail.com

לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666754

ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי

"תרומתכם חשובה לנו מאוד, כל תרומה תתקבל בברכה"

פני מלך

מחובר לה' בכל מצב

© וייסמן
02-5402623

דין, אז צריכים להמתיק את כל ה-24 שעות. אי אפשר להמתיק רק שעה אחת. כלומר, המציאות האמיתית היא שאדם צריך להיות מחובר כל הזמן לקב"ה כל ה-24 שעות. ללכת לישון עם קריאת שמע על המיטה בדבקות, ולהגיד את השמע ישראל, ולהגיד כל מה שיכול להגיד, כל אחד לפי המציאות שלו. נכון, אין לו תמיד זמן בשעון אבל יש דברים שאין להם שיעור, שהם לא שייכים לזמן.

בחינוניות יש זמן. אני לא אספיק, אין לי זמן לזה ולא לזה. בסדר, אין זמן, אבל במחשבה? בלב? בהרגשה? בדבקות? איפה שהמוח של האדם חושב, שם הוא נמצא. נגיד שיש לו זמן לתת לה' שעה. אבל מה עם כל השאר? אני בשום פנים ואופן לא יכול להגיד עכשיו אני מתרווח, עכשיו אני יכול לשבת על הכסא, לשים רגל על רגל, ועכשיו לדבר כאוות נפשי בטלפון, או עכשיו לאכול כאוות נפשי, כי עכשיו התפללתי כך וכן, ונתתי צדקה כך וכן, והכנסתי אורחים כך וכן, הוא לא יכול להגיד את זה. למה? כי יש 24 בתי דין, כל שעה דנים אותו, אז הוא לא יכול להגיד את זה בשום אופן. הוא צריך לתת את כל ה-24 השעות קודש לה'.

לה, כמו שעושים הפרשת חלה, אני אקח איזה חלק מזה ואני אתן לקב"ה משהו, איזה מצוה אחת, איזה תפילה אחת, איזה נשיקת מזווה אחת, איזה תיקון הכללי אחד, איזה צדקה אחת, אני אתן משהו לקב"ה. אבל כל שאר השעות הם שלי! אם אני אתן משהו כמו שעה התבודדות, נתתי כבר המון, שעה זה המון. אבל מה קורה, כתוב שכל ה-24 שעות זה בתי דינים, כל שעה זה

אנחנו כל הזמן אומרים לקב"ה תחכה, אני עוד מעט בא, אני עכשיו עסוק, עוד מעט אקרא... עוד מעט אלמד... אבל בעצם, להיות מחובר עם ה' זה לא רק כשאני קורא. זה כשאני הולך, כשאני יושב, כשאני אוכל, כשאני שותה. איפה שאדם הולך, לאן שהוא פונה, בכל מקום, ברחוב, בישיבה, במשרד, בכל דקה ובכל מילה. שהוא מדבר עם הילדים, בכל מצב, בכל נקודה, הוא הולך עם ה', ה' נמצא איתו, כי הוא חלק מה', ה' לא יכול להיפרד ממנו, הנשמה שלו זה חלק אלוך ממעל, הוא מצליח לעשות משהו בבית, כי ה' מזיז לו את הידים ואת הרגלים, אם עכשיו הוא מרגיש רע, זה בגלל שהוא טיפה עזב את ה'. אם תהיה לו אמונה בה', הוא ירגיש טוב. כל הזמן צריך ללכת עם ה'. כל הענין שלו בחיים זה איך כל דקה לזכור שה' איתו. רגע אחד הוא שכח מה' אז זהו, אז יש עליות וירידות, יש נסיונות, אלה החיים. אין דבר כזה שעכשיו זה שעת תפילה ועכשיו תהלים ועכשיו זה שעה שאוכלים, וישבים, מפטפטים. גם כשמדברים על דברים גשמיים, צריך להיות כל הזמן בקדושה ולחשוב על ה'. אדם חושב לעצמו, מכל היום אני יכול להפריש משהו

הוא רבינו - מקור הכמה

יש תיבה

בשנת שש מאות שנה ... נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו... והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים. ונח מצא חן בעיני ה'.

"פעם אחת אמר לאחד: אגלה לך סוד, שיהיה אפיקורסות גדול בעולם, כי מלמעלה יבוא אפיקורסות בעולם בשביל נסיון. ואני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת, וישארו קיימים באמונתם. אך אני מגלה לך זאת כדי שיתחזקו יותר כשיראו שדיברו מזה מקודם. וכדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים. והיה מתאנח מאד על זה ואמר: אוי, איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם. והנה סמוך מאד אחר הסתלקותו ז"ל ראינו בעינינו זאת, שתיכף התחיל להתפשט אפיקורסות גדול בעולם מה שלא היה כזאת מימי קדם..." (שיחות הר"ן ר"כ)

כי בימינו המטיר הקב"ה על הארץ מבול של כפירות ואפיקורסות מארובות השמים אשר פתח, עד אשר נתכסו גם כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים (הם הנכבדים ואנשי השם), כמו שהתבטא פעם רבינו ז"ל ואמר שבדורות האחרונים תיזל אצל החסידים אפיקורסות מן השרוולים...

וכבר תמהו במדרש על הפסוק: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידיו מן האדמה אשר אָרְרָה ה' - אם קרא שמו נח היה לו לומר "זה ינחמנו ממעשנו וגו'", ואם באמת רצה לומר "זה ינחמנו", היה לו לקרוא שמו נחמן? ותרצו שם במדרש שבאמת נקרא שמו נח על שם הניחא שהביא לעולם, ולא על שם הנחמה. אבל עדיין קשה אם כן מפני מה אמר אביו "זה ינחמנו" ולא "זה ינחמו"? אלא רמז לנו שכנגד הפורענות של הדור ההוא, באמת עמד אז לעולם הצדיק נח, אך במעשיו הוא מרמז אל הצדיק אשר עתיד למצוא חן בעיני ה' בסוף הגלות הזו, להצילנו מהמבול הנורא מכל, מבול הכפירות והאפיקורסות, לבנות לנו את תיבת האמת והאמונה, אשר כל הכותב לחיים - להנצל מחבלו של משיח - בוא יבוא בחדריה וייסגר בדתותיה. כי כבר הכין לנו מדור להמשיך בו אור ודעת וחיות לכל אחד ואחד, בין לבני אדם ובין לחיות ובהמות, בין לטהורים ואפילו לטמאים, לכל מי שיסכים לכפוף ראשו ולהכנס בשעריו, להחבא ולחסות בצל התיבה אשר בנה, עד שיתקיים בכולנו "זה ינחמנו" בנחמת ציון ובבנין ירושלים.

פרפראות לתורה

"ויזכור אלוקים את נח" (ח, א)

לגודל תוקף הדינים שהיה אז בדור המבול, היו צריכים ביטול גפלא וגורא להמתיק הדין העצום אז. ולביטול כזה צריכים צדיק גדול כמו משה רבינו ע"ה דווקא, אבל נח לא זכה לביטול כזה, וע"כ לא היה יכול לבטל הדין לגמרי, וע"כ היה מבול בעולם. ע"כ הוכרח ליכנס בתיבה להחבא שם מפני תוקף הדין והמשיחיות, כי תיבת נח היא יוהכ"פ, ויוהכ"פ היא ביטול שאז סותמין עיניהם מחיזו דהא עלמא, שזה בחי' החמשה עיניים.

כי זה בחי' ההסתרה שצריכה להסתיר ולהחבא בשעת תוקף הדין שזה בחי' התיבה. כי בשעה שהדין גובר צריכה להסתיר עצמו בתוך הבית לבל לציאת חוצה, כדי שלא ישוטטו עיניו בראיית העולם הזה, וזה בחי' "לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבור זעם" (ישעיה כו, ב). מחיצות התיבה סותמין בפני העיניים, שלא יתפוזו הראות לחוץ, כדי שיוכל להסתכל על התכלית ולכלול בא"ס. ע"כ ע"י ביטול זה, שבכניסה לתיבה, זכה ע"כ לבטל הדין מעצמו וביתו ולקיים את העולם ע"ז.

וזה בחי' "צרה תעשה לתיבה ואל אמה תכלנה מלמעלה" - שיעשה צרה וחולק למעלה כדי שכל הסתכלותו והבטתו יהיה רק למעלה, שזה בחי' ההסתכלות אל התכלית העליון, בחי' "כאשר ירים משה ידו" (שמות יז, א), כי עיקר ביטול הדינים ונצחון המלחמה כנגד המתנגדים אל הקדושה הוא ע"י ההסתכלות כלפי מעלה, ע"י הביטול אל התכלית. (ליקוטי הלכות ערבית ד, יז)

סיפור לפרשה

"צרה תעשה לתיבה..." (ז, טז)

מסופר על האר"י הקדוש, שהיה מתפלל בכונה עצומה בימים הנוראים. והנה, הראו לו מן השמים, שיש איש אחד, בעיר פלונית, שהתפלל טוב יותר ממנו. נסע האר"י הקדוש לאותה העיר, קרא לאותו האיש, ושאל אותו: "בן תורה אתה?" השיב לו האיש: "לא" - "ולתפלל אתה יודע?" - השיב לו: "לא". שאל אותו האר"י זצ"ל: "ומה עשית בימים הנוראים? השיב האיש: "רבי! אפילו את אותיות ה-אב' אינני יודע, אלא רק מהאות א' עד האות י'. וכשבאתי לבית הכנסת, וראיתי שכל הציבור מתפלל בכונה ובקול, בעוד שאני איני יכול להתפלל כלל, נשבר לבי בקרבי, ואמרת: א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'. רבוננו של עולם, אתה תעשה מאותיות אלו תיבות וצירופים כרצונך, ויעלו לפניך לריח ניחוח. כך אמרתי בלב נשבר, ובכל כוחי, וחזרתי חלילה". ודיברו ובקשתו של אותו האיש פעלו בשמים יותר מאשר תפילת האר"י הקדוש זצ"ל. (בני ציון)

"אלה תולדת נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" (ט' ט')

תלמידי ה"חווה" מלובלין (רבי יעקב הורביץ), שאלו פעם את רבם: ילמדנו רבנו, מי גדול ממני? האם ה"תמים" עולה בערכו על-פני האיש ה"גדול", או שמא יפה כחו של אדם "גדול" מן ה"תמים"? השיב ה"חווה" לתלמידיו: צאו וראו, כיצד נוהג אדם הבא לבצוע (לחתוך) על ככר לחם לברכת"המוציא" - בשעה שמונחות לפניו שתי ככרות לחם, אחת גדולה ואינה שלמה, שכבר פרסו ממנה פרוסה, ואחת קטנה ושלמה על איוו ככר לחם בוצע האיש ומברך את ברכתו? כלום יעלה על דעתו לברך ברכת "המוציא" על הככר הפרוסה, משום גודלה? אין ספק, שלפי ההלכה, מברך האיש על הככר השלמה, אף-על-פי שהיא הקטנה. מכאן, שה"תמים" עדיף על ה"גדול"...

לעילוי נשמת חנה בת ציון עזרא הכהן ע"ה	לעילוי נשמת מיכאל ניסים סולדנו בן אסתר ז"ל	לעילוי נשמת אילנה יולנדה בת יעקב ע"ה	אידיה בת חמישה תחי' רפואה שלמה	להצלחת משפחת סופרין ברוחניות וגשמיות	יישר כח ליצחק בן יולנדה נ"י על תרומתו לעילון הצלחה ברוחניות וגשמיות	יוסף זיו בן רחל הי"ו הצלחה ושומחה ברוחניות וגשמיות	לרפואת והצלחת הרב והרבנית א
---------------------------------------	--	--------------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------	---	--	-----------------------------